

1. Податкове право
2. Судова практика
3. Інше
4. Перелік найважливіших нормативних актів, що набули чинності в липні 2012 року

1. ПОДАТКОВЕ ПРАВО

[Наказ Державної податкової служби України від 05 липня 2012р. №574 «Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації щодо визначення курсових різниць від перерахунку операцій у іноземній валюті, заборгованості та іноземної валюти»](#)

Нагадаємо, що питання курсових різниць було одним з найбільш спірних питань в практиці застосування Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств». Виходячи з редакції цього Закону, податкові органи вважали, що платник податків не може збільшувати (коригувати) свої валові витрати внаслідок збільшення курсу валюти, якщо поставка товару та його оплата розірвані в часі. Водночас, судова практика з цього питання була в основному позитивною для платників податків.

У зазначеному документі податковий орган нагадав, що відповідно до пп.153.1.3 п.153.1 ст.153 Податкового кодексу визначення курсових різниць від перерахунку операцій, виражених в іноземній валюті, заборгованості та іноземної валюти здійснюється відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку. При цьому прибуток (позитивне значення курсових різниць) враховується у складі доходів платника податку, а збиток (від'ємне значення курсових різниць) – у складі витрат платника податку. Також податковий орган навів визначення «балансової вартості іноземної валюти», а також правила визначення доходів та витрат внаслідок операцій з купівлі-продажу іноземної валюти.

[Наказ Державної податкової служби України від 05 липня 2012р. №580 «Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації з питань формування витрат, понесених до 01.01.2012 за операціями з підприємцями-платниками єдиного податку»](#)

Зазначена податкова консультація була викликана змінами до Податкового кодексу, а саме з 01.01.2012р. було виключено пп.139.1.12 п.139.1 ст.139, згідно з яким до складу витрат платника податку не відносилися витрати, понесені у зв'язку із придбанням товарів (робіт, послуг) та інших матеріальних і нематеріальних активів у фізичної особи-підприємця, що

сплачує єдиний податок (крім витрат, понесених у зв'язку із придбанням робіт, послугу ФОП-платника єдиного податку, яка здійснює діяльність у сфері інформатизації).

Відтак починаючи з 1 січня поточного року платники податку на прибуток можуть формувати витрати за операціями з підприємцями-платниками єдиного податку на загальних підставах. При цьому податковий орган нагадав, що відповідно до вимог п.152.3 ст.152 Кодексу платники податку на прибуток разом з відповідною податковою декларацією зобов'язані також подавати перелік доходів та витрат платника податку в розрізі контрагентів – платників єдиного податку.

Також податківці роз'яснили, що платник податків має право на включення витрат, понесених на придбання товарів у платників єдиного податку протягом 2-4 кварталів 2011р у разі реалізації цих товарів платником податків після 31.12.2011 року. Крім того платник податку має право здійснювати амортизацію придбаних у платників єдиного податку протягом 2-4 кварталів 2011р. основних засобів (нематеріальних активів).

[Наказ Державної податкової служби України від 05 липня 2012р. №583 «Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації щодо використання банківських виписок як первинних документів»](#)

Податковий орган звернув увагу, що порядок надання банком послуг з розрахунково-касового обслуговування відповідно до законодавства України має бути визначено при укладанні відповідного договору.

Виписки з особових рахунків клієнтів є підтвердженням виконаних за день операцій та призначені для видачі або відправлення клієнту. Порядок, періодичність друкування та форма надання виписок (у паперовій чи електронній формі) із особових рахунків клієнтів обумовлюються договором банківського рахунку, що укладається між банком і клієнтом під час відкриття рахунку. Також податківці підкреслили, що виписка з особового рахунку клієнта банку може слугувати як документ, що підтверджує суму витрат на оплату банківських послуг з розрахунково-касового обслуговування, за умови зазначення в ній інформації про надання банком таких послуг, сум операцій та заповнення обов'язкових реквізитів.

[Наказ Державної податкової служби України від 05 липня 2012р. №575 «Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації щодо врахування від'ємного значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток»](#)

У цій консультації податковий орган визнав правомірність врахування збитків 2009-2010 років при визначенні об'єкта оподаткування за 2-4 квартали 2011 року. Щоправда, для того щоб переконати податківців у цьому необхідно було внести зміни до Податкового кодексу України (закон №4834), оскільки численні судові рішення, якими було визнано неправомірність дій ДПС щодо заборони врахування від'ємного значення об'єкта у 2 кварталі 2011 року, точку зору фіскального органу змінити не могли.

Відтак ДПС роз'яснила, що суми від'ємного значення об'єкта оподаткування, які виникли за результатами діяльності у 2010 і в 2009 роках (80% від'ємного значення об'єкта оподаткування, не були включені в 2010 році) мають право бути врахованими при визначенні об'єкта оподаткування за 2-4 квартали 2011 року.

Нарешті, Державна податкова адміністрація помітила очевидне – збитки минулих податкових періодів (до 01.01.2011 р.) не можуть зникати, не впливаючи на можливість зменшення доходів майбутніх періодів. І незважаючи, що цей висновок і раніше базувався на імперативних нормах Податкового Кодексу України (далі - ПК). Державна податкова адміністрація, використовуючи суперечливу конструкцію Перехідних положень ПК, тлумачила це питання фіскально.

Будемо сподіватися, що з появою цієї узагальнюючої консультації органи Державної податкової служби при проведенні перевірки змінять свій підхід до можливості врахування збитків платників податків, що виникли до 01.01.2011 року.

Платники податків, які не відобразили такі збитки у звітності за другий, другий і третій, другий-четвертий квартали 2011 року, мають право подати уточнюючі розрахунки у звітності за 2011 рік. При цьому податковий орган рекомендує їх подати до подачі декларації з податку на прибуток за перше півріччя 2012 року.

Крім того, зазначеним наказом підтверджено право платника податків уточнити свою звітність за 2-4 квартали 2011 року та включити в неї збитки 2009-2010 років за результатами адміністративного або судового спору з цього приводу із контролюючим органом. Разом з тим слід зазначити, що вищий податковий орган оминув своєю увагою питання, як слід відобразити у звітності такі збитки у випадку, якщо платник податків програв спір з податківцями (такі поодинокі судові рішення також існують).

Наказ Державної податкової служби України від 06 липня 2012р. №588 «Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації щодо окремих питань, пов'язаних з обов'язковою реєстрацією осіб як платників податку на додану вартість»

У зазначеному наказі податковим органом роз'яснені умови, за яких особа підлягає обов'язковій реєстрації як платник податку на додану вартість, терміни подання платником податку реєстраційної заяви платника податку на додану вартість за формою №1-ПДВ (не пізніше 10 числа календарного місяця, що

настає за місяцем, в якому вперше було досягнуто загального обсягу оподатковуваних операцій понад 300 000 грн), а також відповідальність особи, яка підлягає обов'язковій реєстрації як платник ПДВ, у разі невчасного подання (або неподання) нею заяви, та невчасне подання податкової звітності.

Зокрема, будь-яка особа, яка підлягає обов'язковій реєстрації як платник податку на додану вартість, і у випадках та порядку, передбаченими статтями 180 - 183 Розділу V Кодексу, не подала до органу державної податкової служби Заяву, несе відповідальність за ненарахування або несплату податку на додану вартість на рівні зареєстрованого платника податку на додану вартість без права нарахування податкового кредиту та отримання бюджетного відшкодування (пункт 183.10 статті 183 Розділу V Кодексу).

Крім того, відповідно до пункту 123.1 статті 123 Розділу II Кодексу у разі, якщо контролюючий орган самостійно визначає суми податкового зобов'язання, зменшення суми бюджетного відшкодування та/або зменшення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість платника податків на підставах, визначених підпунктами 54.3.1, 54.3.2, 54.3.5, 54.3.6 пункту 54.3 статті 54 Розділу II Кодексу, це тягне за собою накладення на платника податків штрафу в розмірі 25 відсотків суми визначеного податкового зобов'язання, завищеної суми бюджетного відшкодування. При повторному протягом 1095 днів визначенні контролюючим органом суми податкового зобов'язання з цього податку, зменшення суми бюджетного відшкодування

тягне за собою накладення на платника податків штрафу у розмірі 50 відсотків суми нарахованого податкового зобов'язання, завищеної суми бюджетного відшкодування.

Наказ Державної податкової служби України від 06 липня 2012р. №596 «Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації щодо застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктами господарювання-фізичними особами, які здійснюють виробництво та продаж ювелірних виробів».

Зазначена податкова консультація була викликана внесеними змінами до Податкового кодексу України (набули чинності 01.07.2012р.) щодо можливості обрання суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння обирати спрощену систему оподаткування обліку та звітності. При цьому такі суб'єкти господарювання відносяться виключно до третьої групи платників єдиного податку (ставка податку 5%).

Зазначені зміни до податкового законодавства є перемогою платників податків, оскільки на початку поточного року у податкового органу була кардинально інша позиція з цього питання. Зокрема, навіть до внесення змін до Податкового кодексу він не забороняв підприємцям, що здійснюють виробництво та торгівлю ювелірними виробами обирати спрощену систему оподаткування, однак фіскальні органи неправомірно прирівняли цей вид діяльності до видобутку, виробництва, реалізації дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення, а відповідно до пп. 4 пп. 291.5.1 пункту 291.5 статті 291 ПКУ зазначений вид діяльності не може здійснюватися фізичними особами – підприємцями- платниками єдиного податку.

2. СУДОВА ПРАКТИКА

Інформаційний лист Вищого господарського суду України від 05.07.2012 № 01-06/869/2012

В зазначеному інформаційному листі ВГСУ довів до відома правові позиції щодо практики застосування Закону «Про судовий збір». Зокрема ВГСУ висвітлив питання визначення майнового та немайнового характеру позовних заяв, та, відповідно ставок судового збору.

Так, на думку ВГСУ, судовий збір з позовної заяви про визнання права власності визначається з урахуванням вартості спірного майна (тобто як зі спору майнового характеру).

Крім того майновим також буде вважатися спір про визнання договору (правочину) недійсним, якщо у позовній заяві також заявлена вимога про застосування наслідків недійсного правочину (ст. 216 Цивільного кодексу України, частина друга ст. 208 Господарського кодексу України). Якщо ж позивач не висуває вимогу застосування наслідків недійсності правочину - судовий збір сплачується за ставками, передбаченими для позовних заяв немайнового характеру

Після набуття чинності Закону України «Про судовий збір» в практиці застосування його положень з'явилася чимало спірних питань. Вищий господарський суд України (далі - ВГСУ) в своєму листі намагався частково вирішити ці питання.

Найголовніша проблема – відсутність дотепер механізму повернення сплаченої суми судового збору з Державного бюджету України. Отже, виникає дивна ситуація: існує імперативний обов'язок сплачувати судовий збір, проте, навіть за наявності для цього підстав, повернути його з Державного бюджету України неможливо за відсутності механізму повернення.

Також у зазначеному листі ВГСУ розглянув можливість відстрочення або розстрочення сплати судового збору, зменшення його розміру або звільнення від сплати цього збору з урахуванням майнового стану сторони. На думку ВГСУ відповідне клопотання особи, яке може бути викладено як у заяві так і в окремому документі, має бути підкріплено доводами та доказами того що її майновий стан перешкоджає сплаті нею судового збору у встановленому порядку і розмірі.

При цьому на думку ВГСУ обов'язок доведення неможливості сплати судового збору також в повній мірі покладається на державні органи. Більше того суд звернув увагу, що не можуть вважатися підставою для звільнення від сплати судового збору лише обставини, пов'язані з фінансуванням установи чи організації з державного бюджету України та з відсутністю у ньому коштів, призначених для сплати судового збору.

Інформаційний лист Вищого господарського суду України від 13.07.2012 № 01-06/908/2012 «Про доповнення інформаційного листа Вищого господарського суду України від 15.03.2011 N 01-

06/249 "Про постанови Верховного Суду України, прийняті за результатами перегляду судових рішень господарських судів"»

В зазначеному інформаційному листі ВГСУ довів до відома правові позиції Верховного Суду України, викладені у постановках, прийнятих за результатами перегляду судових рішень господарських судів.

- щодо спорів з орендних правовідносин:

Передбачене ст.782 ЦК України право наймодавця на відмову від договору найму не є перешкодою для звернення наймодавця (орендодавця) до суду з вимогою розірвати договір у разі несплати наймачем (орендарем) платежів, якщо вбачається істотне порушення умов договору.

При цьому якщо орендоване майно є комунальним, то на спірні правовідносини поширюється також дія Закону України "Про оренду державного та комунального майна", згідно з частиною третьою статті 26 якого підставою для дострокового розірвання договору оренди за рішенням суду може бути невиконання сторонами своїх зобов'язань. Відтак, невнесення орендарем орендної плати по договору оренди державного (комунального) майна, є достатньою правовою підставою для дострокового розірвання договору оренди в судовому порядку та повернення орендованого майна орендодавцю (наймодавцю).

Крім того дотримання сторонами порядку досудового врегулювання спору, який виник по договору оренди є не обов'язковим (постанова ВСУ від 08.05.2012 N 5021/966/2011);

В іншій своїй постанові від 19.06.2012 N 36/368-9/63 ВСУ звернув увагу, що у разі переходу права власності на об'єкт нерухомого майна до набувача цього майна відбувається перехід тих прав на відповідну земельну ділянку, на яких вона належала відчужувачу, - права власності або права користування

- щодо спорів, які виникають внаслідок порушення грошових зобов'язань:

В постанові від 27.04.2012 № 06/5026/1052/2011 ВСУ встановив що одночасне стягнення з учасника господарських відносин, який порушив господарське зобов'язання за договором, штрафу та пені не суперечить статті 61 Конституції України, оскільки згідно зі статтею 549 ЦК України пеня та штраф є формами неустойки, а відповідно до статті 230 ГК України - видами штрафних санкцій, тобто не є окремими та самостійними видами юридичної відповідальності.

ВГСУ в своєму листі визначив своє бачення доволі спірного питання одночасного стягнення з контрагента, що порушив господарське зобов'язання і штрафу і пені.

На думку ВГСУ, враховуючи, що як штраф, так і пеня є видами неустойки, тобто не є окремими самостійними видами відповідальності, їх окреме застосування є можливим. Зокрема, позиція ВГСУ може стати в нагоді при формуванні розділу «Відповідальність» в господарських договорах, де, за бажанням, варто передбачити як можливість стягнення штрафу так і нарахування пені.

Таким чином у межах одного виду відповідальності може застосовуватися різний набір санкцій - можливість одночасного стягнення пені та штрафу за порушення окремих видів господарських зобов'язань передбачено частиною другою статті 231 ГК України.

В постанові від 15.05.2012 № 11/446 ВСУ наголосив що відсутність бюджетних коштів, передбачених у видатках Державного бюджету України на відповідний рік, не виправдовує бездіяльність органу державної влади і не є підставою для звільнення від відповідальності за порушення грошового зобов'язання.

Крім того ВГСУ роз'яснив судам господарської юрисдикції позицію ВСУ щодо початку відліку строку нарахування штрафних санкцій, а також відмінностей строком протягом якого можуть нараховуватися штрафні санкції та строком, протягом якого особа може звернутися до суду за захистом свого порушеного права.

Зокрема, як встановлено в постанові ВСУ від 27.04.2012 № 13/110-11 початком для нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язання буде день, наступний за днем, коли воно мало бути виконано. Нарахування санкцій триває протягом шести

місяців. Проте законом або договором можуть бути передбачені інші умови нарахування. Крім того строк у межах якого нараховуються штрафні санкції є відмінним від строку протягом якого особа може звернутись до суду за захистом свого порушеного права, який на думку Верховного суду визначений Цивільним кодексом (ст. 258 передбачено щодо вимог про стягнення неустойки встановлена позовна давність в один рік).

Лист Вищого господарського суду від 17.07.2012 № 01-06/928/2012 «Про практику застосування Вищим господарським судом України у розгляді справ окремих норм матеріального права»

Вказаним листом ВГСУ з метою забезпечення правильної і однакової судової практики довів до судів нижчих інстанцій практику застосування судом касаційної інстанції у розгляді справ окремих норм Цивільного кодексу України (далі - ЦК України), Господарського кодексу України (далі - ГК України) та інших актів законодавства, що містять норми матеріального права.

Зокрема на думку ВГСУ, якщо інше не встановлено укладеним сторонами договором або актом цивільного законодавства, перебіг строку виконання грошового зобов'язання, яке виникло на підставі договору купівлі-продажу, починається з моменту прийняття товару або прийняття товаророзпорядчих документів на нього, і положення частини другої статті 530 названого Кодексу, в якій йдеться про строк (термін) виконання боржником обов'язку, що не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги, до відповідних правовідносин не застосовується. При цьому підписання покупцем видаткової накладної, яка є первинним обліковим документом у розумінні Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" і яка відповідає вимогам, зокрема, статті 9 названого Закону

і Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку та фіксує факт здійснення господарської операції і встановлення договірних відносин, є лише підставою виникнення обов'язку щодо здійснення розрахунків за отриманий товар. (див. постанову Вищого господарського суду України від 28.02.2012 N 5002-8/481-2011).

Важлива теза, яку озвучив в своєму листі ВГСУ з посиланням на відповідні постанови Верховного суду України, - припинення грошового зобов'язання не пов'язане з набуттям чинності судовим рішенням про стягнення такого зобов'язання і навіть розпочатим примусовим виконанням. Отже, зазначений висновок не позбавляє кредитора можливості стягувати інфляційні збитки та 3% річних аж до моменту фактичного повного виконання рішення суду.

Щоправда, відкритим залишається питання про можливість нараховувати інфляційні збитки та 3% річних на раніше нараховані і стягнуті за судовим рішенням збитки, сума яких не була вчасно сплачена боржником.

Також ВГСУ роз'яснив як має відбуватися розрахунок суми боргу з урахуванням індексу інфляції (ч.2 ст.625 ЦК України). Так сума боргу з урахуванням індексу інфляції повинна розраховуватися, виходячи з індексу інфляції за кожний місяць (рік) прострочення, незалежно від того, чи був в якийсь період індекс інфляції менше одиниці (тобто мала місце не інфляція, а дефляція). При цьому застосовуючи індекс інфляції слід мати на увазі, що індекс розраховується не на кожну дату місяця, а в середньому на місяць і здійснюється шляхом множення суми заборгованості на момент її виникнення на сукупний індекс інфляції за період прострочення платежу. Зокрема сума боргу, яка сплачується з 1 по 15 день відповідного місяця, індексується з врахуванням цього місяця, а якщо сума боргу сплачується з 16 по 31 день місяця, розрахунок починається з наступного місяця. Аналогічно, якщо погашення заборгованості здійснено з 1 по 15 день відповідного місяця, інфляційні втрати розраховуються без врахування цього місяця, а якщо з 16 по 31 день місяця, то інфляційні втрати розраховуються з врахуванням даного місяця (див. постанову Вищого господарського суду України від 01.02.2012 N 52/30).

Також у зазначеному листі ВГСУ черговий раз наголосив, що чинне законодавство не пов'язує припинення грошового зобов'язання з наявністю судового рішення про стягнення боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції та трьох процентів

річних від простроченої суми чи відкриттям виконавчого провадження з примусового виконання такого рішення. Відтак наявність судових актів про стягнення заборгованості не припиняє грошових зобов'язань боржника та не виключає його відповідальності за порушення строків розрахунків

[Рішення Конституційного суду України від 03.07. 2012 № 14рп-2012 у справі за конституційним зверненням приватного підприємства «Науково-виробнича фірма «VD MAIS» щодо офіційного тлумачення положень статті 786 Цивільного кодексу України](#)

Своїм рішенням у даній справі КСУ встановив положення статті 786 Цивільного кодексу України щодо початку перебігу позовної давності в один рік слід розуміти так, що воно застосовується до вимог наймодавця про відшкодування збитків у зв'язку з пошкодженням речі, яка була передана у користування наймачеві, та вимог наймача про відшкодування витрат на поліпшення речі і не поширюється на інші вимоги наймача та наймодавця, які випливають з договору найму (оренди).

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу, було викликано неоднозначним їх застосуванням Вищим господарським судом України щодо визначення початку перебігу позовної давності під час розгляду спорів стосовно договорів найму (оренди). В одних випадках Вищий господарський суд України застосовує положення частини другої статті 786 Кодексу лише до вимог, наведених у частині першій цієї статті, а в інших - до всіх вимог, які випливають з договору найму (оренди).

3. ІНШЕ

Лист Міністерство внутрішніх справ України Управління ДАІ від 20.07.2012 № М-3873і

Зазначеним Листом Управління ДАІ МВС України обґрунтовує свою позицію щодо заборони знімати на фото-, кіно-, теле-, чи на відеоплівку працівників міліції, в т.ч. Державтоінспекції.

Напевно, що такий лист викликаний наявних в мережі Інтернет численних відео, знятих на заздалегідь встановлені в автомобілях відео реєстратори. Як правило, такі відео фіксують не толерантне і навіть грубе ставлення працівників ДАІ до водіїв.

Аргументація, викладена в листі є не вельми переконливою, враховуючи, що відповідно до ст. 3 Закону України «Про міліцію», діяльність міліції є гласною, при цьому Закон України «Про міліцію», який є спеціальним нормативним актом, що регулює діяльність органів внутрішніх справ, не передбачає жодних заборон знімати працівників міліції на фото-, кіно-, теле-, чи відеоплівку.

За таких обставин, враховуючи, що така заборона нормативно не передбачена, а спроби ДАІ обмежити зйомку працівників ДАІ на фото-, кіно-, теле-, чи відеоплівку тотожні спробам обмежити резонанс навколо протиправних дій співробітників органів внутрішніх справ.

Закон України від 05.07.2012 «Про внесення змін до деяких законів України щодо реєстрації місця проживання та місця перебування фізичних осіб в Україні»

Зазначені зміни насамперед спрямовані на деяке спрощення процедури реєстрації місця проживання особи. Так, безпосередньо в ст. 6 Закону, що викладена в новій редакції, законодавець зазначив, що реєстрація місця проживання особи здійснюється в день подання особою документів (за раніше діючою редакцією така процедура тривала до 7 днів). Крім того реєстрація місця проживання може здійснюватись одночасно із зняттям з реєстрації з попереднього місця проживання.

Внесено також деякі технічні зміни до редакції закону, насамперед пов'язані з вдосконаленням законодавчої техніки.

4. НАЙВАЖЛИВІШІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ, ЯКІ НАБУЛИ ЧИННОСТІ В ЛИПНІ 2012 РОКУ

З 01 липня цього року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за порушення законодавства про захист персональних даних» № 3454-VI від 02.06.2011р., який передбачає чималі штрафи (до 17 000 грн.) за порушення у сфері персональних даних.

Нагадаємо, що вказаний Закон був прийнятий ще 02.06.2011 року та зазначав, що чинності він набере з 01.01.2012р. Однак, Законом України від 13.01.2012р. № 4343-VI було перенесено термін введення його в дію на 01.07.2012 року.

Минув так званий «адаптаційний» період, який був передбачений для суб'єктів, на яких поширюється дія Закону. Відтепер, з 01.07.2012 року, Державна служба України з питань захисту персональних даних отримала можливість застосовувати штрафи за порушення вимог Закону України «Про захист персональних даних». Отже, радимо всім суб'єктам господарювання, хто підпадає під дію Закону, перевірити виконання вимог Закону і, зокрема, наявність баз даних та їх реєстрації, внутрішніх документів суб'єктів, що спрямовані на формування та ведення баз персональних даних.

Крім того 16 липня набув чинності Порядок здійснення Державною службою України з питань захисту персональних даних контролю за дотриманням законодавства про захист персональних даних, затвердженого наказом Мініюста від 22.06.2012р. №947/5

Відповідно до цього документа, контроль за дотриманням законодавства про захист персональних даних здійснюється ДСУЗПД шляхом проведення планових, позапланових, виїзних та невиїзних перевірок.

Перевірка проводиться на підставі відповідного наказу ДСУЗПД, в якому визначається:

- суб'єкт перевірки;
- дата початку та дата завершення перевірки;
- склад комісії, якій доручено проведення перевірки, з визначенням її голови;
- правові підстави для проведення перевірки.

Перед початком проведення перевірки ДСУЗПД направляє повідомлення разом з копією наказу про проведення перевірки за місцем знаходження або проживання суб'єкта перевірки рекомендованим листом за 10 днів до початку перевірки.

Строк проведення перевірки не може перевищувати 10 робочих днів. За поданням голови комісії строк перевірки може бути збільшено уповноваженою особою ДСУЗПД, яким було прийнято рішення про проведення перевірки, але не більше ніж на 5 робочих днів.

НОВИНИ ЗАКОНОДАВСТВА

Липень 2012

01 липня 2012 року набувають чинності нові зміни до Податкового кодексу України 22.06.2012, внесені Законом №4834 від 24.05.2012р

Зазначеними змінами зокрема встановлено наступне:

- Податкова вимога не надсилається (не вручається), якщо загальна сума податкового боргу платника податків не перевищує двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (наразі 340 гривень). У разі збільшення загальної суми податкового боргу до розміру, що перевищує двадцять неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, орган державної податкової служби надсилає (вручає) податкову вимогу такому платнику податків;
- Право податкової застави не застосовується, якщо загальна сума податкового боргу платника податків не перевищує двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (ті самі 340 гривень);
- В деяких випадках направлення податкового повідомлення замінено або доповнено його врученням;
- Встановлено новий вид податкового періоду - календарні три квартали; - знято додаткові обмеження (у вигляді 50% обсягу постачання платникам ПДВ чи розмір статутного капіталу) для добровільної реєстрації платником ПДВ; - строк реєстрації платниками ПДВ скорочено з 10 до 5 робочих днів.

07.07.2012 року набули чинності зміни внесені Законом про внесення змін до Податкового та Митного кодексів по узгодженню окремих норм, прийнятий парламентом 07.06.2012р.

В новій редакції викладено деякі пункти ст. 196 ПКУ щодо операцій, які не є об'єктом оподаткування, а в Митний кодекс внесено зміни відносно впровадження більш чіткої процедури декларування митної вартості товарів, уточнення строків та порядку тимчасового ввезення громадянами-нерезидентами транспортних засобів особистого користування на митну територію України тощо.

Автори: керуючий партнер АК «Правочин» Оніщенко Олександр та старший юрист АК «Правочин» Римар Сергій.

З будь-яких питань, що пов'язані із текстом цього дайджесту, прохання звертатися за електронною адресою: info@pravochin.com.ua

Олександр Оніщенко

Керуючий партнер АК «Правочин»

Сергій Римар

Старший юрист АК «Правочин»